

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE

1918. ÉVI SZEPTEMBER HÓ 5-IK NAPJÁN SAJÓSZENTPÉTEREN
TARTOTT ŐSZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE:
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

NYOMATOTT:
BLASZ ÉS ÁBRAHÁM KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
EDELÉNYBEN, 1918.

A FELSŐBORSODI REF. EGYZHÁZMEGVE

1918. ÉVI SZEPTEMBER HÓ 5-IK NAPJÁN SAJÓSZENTPÉTEREN
TARTOTT ÓSZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE:
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
EGYZHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

NYOMATOTT:
BLASZ ÉS ÁBRAHÁM KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
EDELÉNYBEN, 1918.

A Felsőborsodi ref. egyházmegye 1918. évi szeptember hó
5-én Sajószentpéteren tartott őszi közgyűlésének

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Vadászy Pál
esperes.

Ragályi Béla
e. m. gondnok

elnöklete alatt:

Botos József
Elek József
Barna Gyula
Kazay Géza
Molnár József
papi tanácsbírák.

Zsóry György
Bónis Aladár
Dr. Orbán Barna
Dr. Görgey Sándor
világi tanácsbírák.

Szetmártoni Dániel lelkészi főjegyző.

Bartha Gyula lelkészi aljegyző

Benőcs Zsigmond világi aljegyző.

Dr. Fáy Elemér tb. világi aljegyző.

Szepessy Gyula tb. világi aljegyző.

Dr. Ambruzs István e. m. ügyész.

Svingor József e. m. dékán.

Bálint János, Bartha Mihály, Batta József, Baczó Balázs, Csapó Janos, Csiky József, Cseh József, Demeter Bertalan, Doktor Gyula, Hubay Mihály, Kerekes János, Komjáthy Aladár, Kovács Béla, id. Körössy István, ifj. Körössy István, László Sándor, Lőkös Sándor, Nagy Ferencz, Pataky János, Pozsga József, Svingor Jenő, Szabó Lajos, Tóth József, Tussay János, Varga Imre lelké-

szek, *ifj. Balogh István, Körössy József, Salamon Gyula* s.-lelkészek.

A tanító testület részéről: *Gööz Ferencz, Szügyi László.*

Ezeken kívül az egyházak képviselői, tanítók és vendégek szép számban.

1. Vadászy Pál negyed százados esperességének megünneplése.

Egyházmegyénk érdemes esperese Isten jóvoltából 25 évet töltvén el diszes állásában, egyházmegyénk közönsége indittatva érezte magát arra, hogy e nevezetes időpontra különösebben is kifejezést adjon a nagy fértiu, a bölcs vezér s az istenes ember iránti nagybecsülésének és méltányló elismerésének. A virágdiszbe öltözött s az ünneplők seregével betelt sájószentpéteri ref. templomban fél 9 órakor kezdődött a jubiláris ünnepély, melynek befolyását úgy a jelenvaló, mint az eljövendő idők számára is megörökíteni kívánjuk az alábbiakban.

Gyülekezeti közének és a helybeli ref egyházi énekkar szereplése után Bartha Gyula egyházmegyei papi aljegyző mondott buzgó áhitatra hangoló s költői szárnyalású szép alkalmi imádságot.

Majd Ragályi Béla egyházmegyei gondnok ur emelkedett szólasra s üdvözölte jubiláló elnök társát a tőle megszokott melegséggel és közvetlenséggel szólván illetéknéppen.

Nagytiszteletü Esperes Ur!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Ünnepet óhajt ma ülni a felsőborsodi református egyházmegye. Ünnepelni kívánja egy negyedszázados évfordulóját azon bensőség-teljes frigynek, amelyet az ünnepelettel — köztiszteletben és szeretetben részesülő esperesével — 25 év előtt kötött; bizalommal és jó reménységgel ruházván reá közigazgatásának sok fáradsággal és vesződséggel járó munkáját.

Hogy miképen felelt meg a bizalomnak az ünnepelt: azt bizonyítani nem lehet az én feladatomban; hiszen tudja, ismeri azt az egyházmegye minden egyes tagja, hogy a nagytiszteletű Ur az egyházmegyének 25 év előtt iránta megnyilvánult bizalma által reáruházott munkaközt a szeretet és méltányosság elvei és páratlan kötelességérzete által irányított egyházigazgató működésével minő mérvben töltötte be! És hogy az iránta akkor megnyilvánult bizalom azóta sem csökkent, sőt az idők folyamán még fokozódott: annak fényes tanubizonyságául szolgál az azóta már két ízben megismételt egyházmegyei általános tisztujítás, amelyek újabb és újabb megválasztatása által tiz, illetőleg husz éves esperesi működésének méltó elismerését kétségbevonhatatlanul igazolják.

Amidőn én — mint az egyházi közigazgatás terén igénytelen segítő társa — a nagytiszteletű Urnak ez alkalommal a magam részéről őszinte szívből eredő üdvözlő szerencsekívánataimat nyilvánítom, egyben felkérem egyházmegyénk lelkészi főjegyzőjét, hogy az ünnepelt esperes ur bokros érdemeit méltatni és őt az egyházmegye nevében üdvözölni sziveskedjék!

Az egyházmegyei gondnok ur üdvözlő szavai után Szentmártoni Dániel főjegyző tolmácsolta az egyházmegye elismerését eképen:

Nagytiszteletű Esperes Ur!

Ugy kívánta, úgy akarta egyházmegyénk közönsége s azt sugalta a lelkünk is, hogy a megszokott formáktól eltérően egy szerény, de bensőséges ünnepély előzze meg mai közgyűlésünket s e rövid templomi órán Isten imádása és dicsőítése mellett emberi erényekről is szóljunk, emberi érdemek előtt is meghajoljunk. Igen, a mai nap ünnepnapja a felsőborsodi ref. egyházmegyének! Azzá varázsolja mintegy az a mindannyiunk szívét meleg érzésekre hangoló s minket egy közös örömben egybeolvasztó jóleső tudat, hogy a mi szeretve tisztelt esperesünk ma érte meg esperesi működésének negyedszázados évfordulóját.

Nagytiszteletűséged, ki sohasem kedvelte a külső tömjénezést, csak a saját lelkében, ünnepelve csendben, zajtalanul óhajtotta átélni ezt a napot. Erre vonatkozó komoly kívánságát méltóztatott is közölni velem, midőn ezt írta hozzám Nagytiszteletű ur: „Szives kérésem hozzátok, hogy hagyjátok el a tervezett ünnepélyt, mert az én vágyam nem sziklára fészkel, megelégszik kis bokor tövével“ Hát mi tisztelettel meghajoltunk mindenkor a Nagytiszteletűséged óhaja, kívánsága előtt, ez egyszer azonban méltóztatnék elnézni nekünk, hogy engedetleneknek bizonyultunk.

Az a 25 év, mit Nagytiszteletűséged egyházmegyénk kormányzószékében eddigelé Isten jóvoltából eltöltött, az a céltudatos, komoly és nagyértékű munkásság, mit egyházmegyénk javára egy negyedszázadon át állandóan kifejtett s az a mondhatni atyai jóindulat, mellyel egyházunknak s bennük az egyeseknek sorsát felkarolni, ügyét támogatni méltóztatott: mind mind elkötelez minket arra, hogy a negyedszázados határkőnél — mint egy népes családnak a tagjai — Nagytiszteletűséged köré seregeljünk s úgy is mint egyházi fejünknek, úgy is mint atyai jóbarátunknak méltó tisztességet tegyünk.

Igen, ez a ritka szép alkalom elsőben is arra indit minket, hogy elismeréssel adózzunk Nagytiszteletűségednek, mint a kötelesség teljesítésben s a munka szeretetben igazi példaadónknak. Tudjuk mi azt nagyon jól, hogy minő nehéz feladat egy 56 egyházat számláló népes egyházmegye élén állani s azt a haladó kor követelményei szerint, de meg a törvény szellemében vezetni, kormányozni. Tudjuk, hogy nagy életbölcesség, sok türelem, szakadatlan munka s nem közönséges lelki és testi erő kívántatik egy ily állás hü betöltéséhez. De tudjuk, és valljuk azt is, hogy Nagytiszteletűségedben mindezen kellékek harmónikusán megvoltak és megvannak ma is. Egyházmegyei gyűléseinket bevezető remek, szép imái tartalmas megnyitó beszédei, nagy gonddal összeállított esperesi jelentései, mint jegyzőkönyvünkben megörökített szép dolgok, a jövő embereivel is láttatni fogják, hogy egyházmegyénk élén

méltó munkatársa: nagyérdemű világi elnökünk oldalán, hosszú évtizedeken át igazi apostoli szellemben fáradozott s mondhatni korszak alkotó munkát végzett Nagytiszteletűséged. Látnifogják a későbbi utódok is, hogy az idők folyamán hány üdvös eszme, mennyi szép gondolat pattant ki a Nagytiszteletű ur lelkéből s mint igyekezett azokat — sokszor kedvezőtlen körülmények között is — tetteké érlelni s egyházmegyénk, sőt egész egyetemes egyházunk javára értékesíteni. Látni fogják, hogy Nagytiszteletűséged lelke lángjának java részét itt égette el ez egyházmegye oltárán, miközben nem csak a saját egyéni értékét növelte, de egyházmegyénk tekintélyét, jó hírnevét is öregbítette.

De nem csak a hű munkást, a gondos esperest ünnepeljük mi ezuttal, hanem köszöntjük Nagytiszteletűségedben a nemesen érező jó embert, az atyai barátot is, kit diszes állásában sem tett sohasem önteltté, önhitté az a gondolat, hogy ő primus inter pares, hanem a szeretet lelkével töltötte be tisztét közöttünk; a ki a törvény rideg paragrafusait hivatalos ténykedéseiben, sőt ítéletmondásában is oly szépen össze tudta egyeztetni a szív parancsával, a ki sohasem a reá ruházott hatalom önkényével, de mindig a nemes emberbaráti, sőt krisztusi szeretet jegyében tett igazságot közöttünk s a ki — mint jó apa az ő gyermekeit — magához emelt s keblére ölelt egyen-egyen bennünket. Ezért ünnepeljük mi ma Nagytiszteletűségedet!

Ámde azt tartja a közmondás, hogy minden szónoklatnál szebben beszélnek a tények! Hát mi erről sem feledkeztünk meg. Nekünk gondunk volt arra, hogy e szép alkalommal tettel is beigazoljuk azt az őszinte tiszteletet és nagyrabecsülést, melylyel Nagytiszteletűséged iránt viseltetünk. Egyházmegyénk közönsége közadakozásból összegyűjtve 1700 kor. alapítványi tőkét ajánl fel általam Nagytiszteletűségednek a mai nap emlékére. Felajánlja azzal a tiszteletteljes kéréssel: méltóztassék azt hálánk szerény jeléül elfogadni, mint jótékony célt szolgáló s becses nevét viselő alapítványt kezelteni s célját, rendeltetését bölcs belátása szerint meghatározni.

Most pedig egyházaink, lelkészi és tanítói karunk, világi uraink, szóval egyházmegyénk egész közönsége nevében mély tisztelettel és meleg szeretettel üdvözlöm Nagytiszteletűségedet, kérve a jó Istent, hogy kedves szereteteink öröme, nekünk pedig további dicsekedésünkre még sokáig éltesse!

E beszéd végeztével főjegyző ugyancsak felolvasta Borsodvármegye főispánjának és alispánjának egyházmegyénkhez, illetve esperesünkhöz intézett következő üdvözlő átiratát:

Borsodvármegye főispánjától.

Nagytiszteletű egyházmegye!

A nagytiszteletű egyházmegyének ritka szerencse adatott: az, hogy 25 év óta áll ugyanazon kéz kormányzása alatt s az a tapasztalat, melyet a hosszú időn át való vezető tevékenység nyújt, az egyházmegye javára hasznosult.

Fogadja a nagytiszteletű egyházmegye érdekében gazdag esperesének, nagytiszteletű Vadászy Pál esperes urnak negyed százados esperesi jubileuma alkalmából meleg szerencse kívánatomat.

A mint az egyházmegye működése a közélet fejlődésében jelentős tényező, úgy jelentős tényezője a közéletnek Vadászy Pál esperes ur is, a kinek köztevékenységét ugyanazon nemes és önzetlen elvek és törekvések vezették, amelyek esperesi működését teszik az egyházmegye történetében felérhetetlené, miért is e jubileumi ünnepség nem csak az egyházmegyének ünnepe, hanem az ünnepelt iránt való szeretetével és tiszteletével osztozik abban a vármegye közönsége is.

Fogadja a nagytiszteletű egyházmegye kiváló tiszteletem őszinte kifejezését.

Miskolcz, 1918.szeptember hó 2.

Bottlik József
főispán

Borsodvármegye alispánjától.

Nagytiszteletü Esperes ur!

Közpályán működő férfi mukásságának legszebb jutalma, midőn érdemeit polgártársai szeretetüknek megnyilvánulásával ismerik el.

Nagytiszteletü Esperes ur, mint a felsőborsodi ref. egyházmegye esperese egy negyed század óta lelki vezére egyházmegyéje lakosságának és mi borsodiak, a kik ismerjük e hosszú közszolgálat eredményeit és hatását, méltán nyilváníthatjuk érdemeiket elismerő szeretetünket.

Nagytiszteletü Esperes ur 25 éve fejt ki áldásos működést vármegyénk felső járásaira kiterjedő hatáskörében s így szoros kapcsolat folytán, mely csak erősödik az által, hogy Nagytiszteletü séged törvényhatósági bizottsági tagjainak sorában is helyet foglal, örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy Borsodvármegye közönsége és tisztikara nevében a mai jubiláris ünnepség alkalmával őszinte szerencse kívánataimat tolmácsoljam.

Kérem a Mindenhatót, hogy érdemekben gazdag, hű szolgáját, egyháza és szükebb hazája Borsodvármegye számára jó egészségben tartsa meg, hogy áldásos munkássága eredményeiben polgártársai szeretetétől övezetten sokáig gyönyörködhessek.

Fogadja Nagytiszteletü Esperes ur kiváló tiszteletem és nagyrabecsülésem őszinte nyilvánítását.

Miskolcz, 1918. szeptember 4.

Alispán helyett:

Dr. Görgey László
vm. főjegyző.

Az érthetően kedves fogadtatására talált két szép levél felolvasása után az ünnepelt esperesünk válasz beszéde következett:

Nagytiszteletű Főjegyző ur! Kedves barátom:

Azok a szavak, amelyek ajkadról elhangzottak, mélyen meghatották szívemet, lelkemet egyiránt, mert hiszem, hogy azok nem olyan forrásból fakadnak, mint az északi fény, a melynek csak fénye van, de melege nincs: hanem olyanból, mint a nap, melynek fénye is van, melege is van. Ez alkalommal úgy tetszik nekem, mintha egy határdombon állanék, melyet a múlt és a jövő között a képzelet teremt. És erről a határdombról jól esik visszatekinteni esperesi működésem 25 éves multjára, mi úgy tűnik fel előttem, mint egy aranyhid, melyen munkakedvvel, bizonyos foku ambícióval s a bibliai gyönyörűséges iga hordozásával jöttem idáig. Ha volt is e 25 éves multnak nem épen kellemes emlékű pillanata: az csak egy futó báránfyelliő volt e negyedszázados mult égboltozatán, mit könnyen, gyorsan elosztatott Isten után a kartársi szeretet munka kedvet és éléstő melege, derűje; elosztat még most is, midőn 72 év magaslatáról tekinthetek vissza Isten kegyelméből az 1893-ik évi juli. 5-ére, mint megválasztatásom napjára.

Kedves lelkész s tanító társaim! szeretett egyházaim! Már többször megnyilvánult irántam úgy régebben, mint az esperesi szék betöltésénél is a ti megtisztelő bizalmatok, a miért most hálás szívvel mondok köszönetet és mint hazánk egyik legnagyobb fia a „karok és rendek“ előtt mondott nagyhatású beszédében leborult a nemzet nagysága előtt: úgy én is e mí szerény kis körünkben leborulok az én szeretett egyházmegyém tisztí kara, lelkészi és tanítói testülete, általában egész közönsége előtt azon számtalan jószágáért, melylyel engem eddigelé elhalmozott, mit eléggé meghálálni nem tudok, csak némileg azzal, hogy ezután is hiven fogom szolgálni szeretett egyházmegyém szent érdekeit. Csak arra kérlek benneteket, hogy legyetek segítő társaim mindenkor, hogy ha majd életem a hegyek mögé gyorsabban vonul: édesen tekinthessek vissza reátok, mint szeretett munkatársaimra, mint a nap is édesen tekint vissza az általa megfutott vidékre.

Szívem melegéből köszönöm üdvözlésedet, Isten gondviselő

jósága örködjék felettetek! Ez áldja meg az egyházmegye gyülekezeteinek tagjait mind köz, mind tanácsos rendeit, törölje el — a kik most oly sokan vannak — a sírók könnyeit!

A mi pedig azon kérésed illeti, hogy a ti egyházaitokkal együtt hozott anyagi áldozatok összegének mi célra leendő fordítására nézve nyilatkozzam: sajnálattal kell kijelentenem, hogy erre nézve csak később adhatok körül tekintésem alapult választ. Hálásan köszönve ez irányban is megnyilatkozott jószágokat az Isten áldó kegyelmét kérem mindnyájatokra!

II.

Közgyűlés.

1. A templomi isteni tisztelet után átmenve a városháza disztermébe, itt Vadászy Pál esperes szép alkalmi imát mondott, majd Ragályi Béla egyházmegyei gondnok a következő rövid, de gondolatokban gazdag beszéddel nyitotta meg közgyűlésünket.

Az imént lezajlott ünneplés érzelmeink felemelő hatása alatt szívélyesen üdvözlöm az egyházmegye egybesereglett tisztviselői karát, az egyházak képviselőit, a lelkész, gondnok és tanító urakat, közgyűlés minden tagját és az érdeklődő közönséget.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! A világháború 5-ik évének kezdetén a mai napon immár 9-ik rendes közgyűlésünket vagyunk kénytelenek a háborus viszonyok izgalmai és keserűségei közepette megtartani!

Azon évről-évre megnyitó reményteljes bizakodás, hogy a mindenható isteni kegyelem a szörnyű vérontást, életek és vagyonok pusztulását végre megelégti, véget vet a háborúnak és lehetővé teszi, hogy az öldöklést és pusztítást az áhitva óhajtott áldásthozó béke építő munkája váltsa föl: fájdalom mindezeideig hiába való hiu reménykedésnek bizonyult és ma

e tekintetben oly borús a láthatár, hogy senki meg nem mondhatja, mikor fog már ez az álnok, képmutató ellenségeink által „a kultúra és a népek szabadságának“ hamis ürügye alatt folytatott irtóztató háboru véget érni? !

Am bizzunk az isteni kegyelem segítő erejében, s buzdítsuk kitartásra netalán már csüggedni kezdő hiveinket!

Sajnálattal kell megemlékeznem ama nagyobb veszteségekről is, a melyek vármegyénket, egyházainkat legközelebb érték.

Elköltözött az élők sorából:

Lévay József, a nagy költő, vármegyénknek egykoron aranytollu főjegyzője, majd alispánja, egyházkerületünk tanácsbírája.

Bónis Bertalan, vármegyei alispán, egykor egyházmegyénknek világi főjegyzője, később a testvér alsóborsodi egyházmegye tanácsbírája.

Tóth János nagybarczai nyugalmazott lelkész, a lelkészkar egyik érdemes tagja.

Hü fiai voltak mindannyian egyházmegyénknek, s valóban méltók arra, hogy emléüket kegyelettel őrizzük!

A bánat és gyász ezen érzései közepette némi derűt csak amaz, a háborús viszonyokhoz mérten egyszerű, de bensőségletes ünnepség tudott lelkünkbe varázsolni, a melylyel egy-negyedszázados esperesi működése alkalmából Nagytiszteletű Esperes urat üdvözöltük.

Ezen szivből eredő meleg érzések felemelő hatása alatt még egyszer szívesen üdvözlöm a megjelenteket s magamat nagyabecsült jó indulatukba ajánlva a közgyűlést megnyitom.

Közgyűlésünk az élénk figyelemmel hallgatott megnyitó beszédet jegyzőkönyvünkben megörökíteni határozza.

2. Olvastatott a sajoszentpéteri járás főszolgabirájának 4365/1918 számú átíratát, mely szerint jelen közgyűlésünk megtartását engedélyezi.

Tudomásul szolgál.

3. Miklós Ödön, Dr. Nagy Barna írásban jelentik, hogy a közgyűlésen — betegségük miatt — nem vehetnek részt.

Távolmaradásuk igazoltatik.

4. Esperes felolvassa következő jelentését:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Midőn 25 éves esperesi működésem határdombjánál megállok: legelsőbben is oltárrá változni érzem keblemet, melyből mint virágkehelyből az illat a hála szent érzése, lángol az én jó Istenem iránt, ki egy negyedszázad hullámai között is velem volt és mintha a Genézaret taván evező hajón evezett volna az Ur: csendesen haladtam a megfékezett hullámok között Istenben vetett hittel, bizó reménységgel lelki erőmre támaszkodó kitartással és azon boldogító tudatban, hogy mellettem áll, jobbjával támogat az én tiszteltem szerezett Elnökségem, kinek kipróbált puritán jelleme a tapasztalati élet igazságain felépült bölcsessége és ritka vallásos buzgósága, egyháziassága előtt tisztelettel kell meghajolnom és arra kérnem, hogy legyen mellettem ezután is még egy kevés ideig erős támasz gyanánt. Legyen vele az Isten a múltért, adjon kegyelmi erőt a jövőre! Áldja meg a Isten mikor nem is látja, mikor nem is várja! Ez az én lelkem, szívem visszhangja az ő beszédes tetteiért!

Hálátlan volnék, ha köszönettel nem adóznám az egyhá-

zi és világi tanácsbíróknak, az egész tisztikarnak jóakaratu támogatásukért, mellyel körülvettek és segítőtársaim voltak; fokozottabb mértékben kérem ezt velem gyakorolni, midőn hanyatló erőm szívök ajtaján zörget, midőn életnapom lemezőben fogy, csak az árnyékom nő.

A kartársi szeretet melegét kérem a lelkészi és tanítói kartól is, kiknek hálára serkentő jóságából szívtam sokszor eddig is munkakedvem táplálékait, kiknek többször felém fordult bizalmából erőt, reményt bátorodom meríteni a jövőre is annak bizonytalanságaival szemben. Óh be boldog lennék, ha e biztató reményemben nem csalatkoznám, hogy ez aranyozná be alkony felé hajló életkorom napjait!

De nem feledkezhetem meg az én szeretett egyházmegyém közönségéről sem, mely engem az Urnak egyszerű szolgáját fölemelt, biztatott, csalogató képeivel bátorított a köztevékenység munkamezején. Személyem iránt többször megnyilvánult jóindulatát midőn itt hálásan megköszönöm egyszerűsmind Isten minden áldását kérem a gyülekezetekre is, hogy áldja és szentelje meg szívöket, lelköket egyiránt, hogy azok a termékenyítő béke, szeretet melegágyai legyenek, szegény ref. egyházegyetemünk, hazánk javára, dicsőségére.

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés! Egyházmegyénk tavaszi közgyűlése óta, egyházi életünk mezején történt nevezetesebb eseményekről kellene beszámolnom, hogy mig azokat száraz történeti sorrendben előadom, azokból hasznos tanúságokat is hozhassak fel a multat megbecsülve a jövőre nézve pedig tájékoztató szempontokat nyújtva.

De semmi olyan nagyobb szabásu eseményről nem szólhatok, a mi egyetemes ref. egyázi életünket alkotmányjogi vagy közigazgatási tekintethen szorosán érdekelné. Nagy érdeklődéssel s reménnyel eltelve nézünk a folyó évi október hó 2-án Bpsten ismét összetülő zsinat elé, mely egyházi

törvényeink tapasztalt hiányait lenne hivatva kipótolni, összhangzásba hozni, a gyakorlati élet követelményeivel. A belhivatalnokok fizetés rendezése, a lelkészválasztás szabályozása, a nyugdíj emelése a mai háborus viszonyokhoz tulságig emelkedett nagy drágaság méreteihez alkalmazása, mind oly elsőrendű kérdések, melyekre nagy súlyt kell fektetnie a zsinatnak, ha azt akarja, hogy életképességét jövőre jótékonyan kiható érvénnyel kimutassa. A legjobb reménnyel eltelve nézünk működése elé.

Mig így csendes egyszerűségben foly egyházi társadalmi életünk addig, a még most is duló háboru egymásután szedi áldozatait, a családfenntartó oszlopokat, a szülők reményeit, kik egy szebb jövő biztató kilátásaival kecsegtették a sziveket és most a viszontlátás várva várt pillanatát az egymást követő halálhírek váltják fel, örökös gyászt borítva egész családokra.

De nem csak a harcz mezején jelentkezik a halál angyala, hanem itt közöttünk a családi hajlék falai között is. Így hagyott itt bennünket folyó évi julius hó 4-én a nagynevű Julius költő a megye hires alispánja Lévai József, ki éppen itt Sajószentpéteren 1825. év november 18-án látta meg a napot, mely majd 93 évig ragyogva felette, dus termékenységet árasztott maga körül, a szellemi élet minden ágazatában, az irodalom, a vármegyei közigazgatás, a társadalmi, a kulturális, az egyházi élet mezején, úgy, hogy majdnem eszmévé finomult egyénisége, a földi érdekek minden salakjától ment kristálytiszta hazafisága örökre tündöklő példányképét nyújtja a késő utódok számára is a kimagasló nagyságoknak. Költői neve az egész országé, muzsájának alkotása az egész nemzeté de ő maga egyszerűségében nyilatkozott nagyszerűségében annak varázs erejével az ő kisebb hazájáé, Borsodmegyéé volt, melynek tanácstermében még most is mint egy megszólal, lelkünkbe vissza-visza csendül ékesen beszélő ajkának

pazar fényben uszó szónoklata. Elmulta feletti gyászunkat némileg csak az enyhitheti, hogy őt majd 93 évig mondhattuk magunkénak és e büszke tudat arra is indit, sőt kötelez, hogy ha őt ily nagyszerű példányképnek ismertük: élet és jellemrajzából zárjuk szívünkbe az alkctó vonásokat, mint nagy lelkének szent hagyatékát, mit szent kegyelettel adunk át utódaíknak is drága örökségül, Legyen áldott emléke, siri álma pedig a sajószentpéteri temetőben nyugvó jó Szüleivel együtt csendes és megnyugtató példája legyen örök eszményképe az igazi nagy szellemeknek!

Még el sem temettük nagy halottunkat, midőn Tóth János nyug. lelkészársunk halálát kellett gyászolnunk ki folyó évi július 5- én hagyott itt bennünket. Halála nem volt váratlan, mert évek óta készíté ahhoz a sorvasztó betegség. Kesergő jó nejevel, kit áldás gyanánt adott mellé az ég, siratják gyermekei és rokonai, kiknek fájdalmához a nagybarczai egyház tagjainak fájdalma is csatlakozik és méltán, mert egyháza javát, boldogulását munkáló jó lelkipásztor volt. Nyugodjék békében megnyugtató sirjában, sirja felett pedig viasszon a kegyeletes megemlékezés!

Folyó évi aug. 16-án hagyott itt bennünket Farkas Erzsébet szilvásváradai tanióno, kinek hosszas szenvedése után, áldás volt már a régen várt nyugalom. Olvadjunk össze gyászos könnyeinkel a kesergő édes anyával, testvérekkel és együtt kívánjunk neki csendes siri nyugalmat, tanítványai könnyeivel megöntözött sirhalma alatt.

Az elmondottak után szívesen üdvözölve nagytt. Egyh. m. közgyűlést, áldás kívánásaim mellett magamat nagyra becsült pártfogásába, mindig tapasztalt jóindulatába a legmélyebb tisztelettel ajánlom.

Közgyűlésünk a tartalmas esperesi jelentést tudomásul veszi s jegyzőkönyvünkben megörökíteni határozza.

5. A gondnoki megnyitó s az esperesi jelentés hatása alatt!

Közgyűlésünk Lévay József nagy költőnknek, Bónis Bertalan vármegyénk érdemes alispánjának, Tóth János nyugalmazott nagybarcai lelkésznek s Farkas Erzsébet szilvásváradai tanítónőnek emléket jegyzőkönyvünkben igaz kegyelettel megörökíti s csendes siri álmot kér Istentől ez elhunyt jeleseinknek s anyaszentegyházunk hü munkásainak.

6. Olvastatott a halálozás folytán megürült ózdi lelkészi állás betöltéséről felvett küldöttségi jegyzőkönyv, mely szerint a nevezett egyház lelkészeül pályázat útján, általános szótöbbséggel Komjáthy Aladár s-lelkész választatott meg.

Minthogy a választás a törvényes formák betartásával történt, elválasztott lelkész az ózdi ielkészi állásra beerősítettik. Egyben tudomásul veszi közgyűlésünk a szakaszbeli tanácsbírák azon jelentését, hogy nevezett lelkészt hivatalába már be is iktatták.

7. Mult tavaszi közgyűlésünk jegyzőkönyvének 7. pontja értelmében Botos József és Dr. Orbán Barna tanácsbírák jelentik, hogy Jakab István kondói lelkészt hivatalába ünnepélyesen beiktatják.

Tudomásul szolgál.

8. Botos József tanácsbíró és Dr. Ambruzs István e. m. ügyész jelentik, hogy Cseh József sajókápolnai lelkészt hivatalába ünnepélyesen beiktatták.

Tudomásul szolgál.

9. Elnökség jelenti, hogy Nagy Ferencz damaki és Baczó Balázs kupai lelkészek állásukat a törvényes formák betartása mellett még ez év folyamán megcserélik.

Jelentést tudomásul véve, a távozó lelkészt áldáskivánással bocsájtja közgyűlésünk. Baczó Balázst pedig a damaki egyházba jó reménységgel beerősíti.

X 10. Csiky József rudóbányai lelkész jelenti, hogy az egyház halálózás folytán megüresedett tanítói állomásra egyháziilag Csiky Árpád hegymegi, jelenleg hadban levő kántortanító választatott meg. Egyben a választásról tanuskodó presbiteri jegyzőkönyvet is beterjeszti.

Közgyűlésünk a választást tudomásul veszi, a beerősítést azonban — az elválasztott tanító távolléte miatt — jövő gyűlésünkre halasztja.

11. A vadnai egyház jelenti, hogy Gööz Pál berentei tanítót hívta meg tanítójául.

Közgyűlésünk a választást tudomásul véve, nevezett tanítót a vadnai egyházba beerősíti.

X 12. Dr. Fáy Elemér írotai földbirtokos mult tavaszi gyűlésünk által tb. világi aljegyzővé választatván:

az esküt leteszi s új tisztének hű betöltésére magát szóbelileg is kötelezi.

13. Szentmártoni Dániel főjegyző kiemelve Szepessy Gyula tb. főszolgabíró s nagybirtokos egyéni érdemeit s egyházi közéletünk iránti meleg érdeklődését indítványozza, hogy nevezett uri ember egyházmegyénk tb. világi aljegyzőjévé választassék meg.

Közgyűlésünk az indítványt magáévá teszi s Szepessy Gyulát egyházmegyei tb. aljegyzővé egyhangulag megválasztja. Az éppen jelenlevő tb. aljegyző az esküt leteszi s magát egyházmegyénk szolgálatára lelkes beszédben felajánlja.

X 14. Olvastatott Dakó Lajos borsodi lelkész beadványa, melyben gyakori betegségére hivatkozva tisztelettel bejelenti, hogy a tanácsbírói tisztséget, melyre legközelebb elválasztatott, semmiképpen el nem fogadhatja. Egyszermind hálás köszönetet mond a kitüntető bizalomért.

Közgyűlésünk sajnálattal bár, de a beadványban felhozott

komoly indokok alapján a lemondást elfogadja, az így megüresedett tanácsbírói állásra november 1. határidővel a szavazást elrendeli s a szavazatok felbontásával elnökségen kívül Elek József, Dr. Orbán Barna tanácsbírákat s Dr. Ambruzs István egyházmegyei ügyészt bizza meg, felhatalmazván a szavazatbontó bizottságot, hogy a mennyiben újabb szavazás válnék szükségessé, azt a saját hatáskörében rendelje el.

15. A Miskolczon tartandó őszi egyházkerületi közgyűlésre egyházmegyénk képviselőjében elnökségen kívül kiküldetnek:

Botos József, Elek József, Barna Gyula, papi, Zsóry György, Bónis Aladár, Dr. Orbán Barna, világi tanácsbírák.

16. Olvastatott a tanügyi bizottság jegyzőkönyve, melynek alapján közgyűlésünk határozatilag kimondja, hogy:

ad. 3., a., Felhivatnak az iskolaszékek, hogy a mindennapi és ismétlődő iskolákban mutatkozó nagyszámu mulasztások meggátlására minden törvényes eszközt vegyenek igénybe.

b., Ahol a tanító hadba vonult, az ismétlődő iskolai oktatást múlt évi őszi jegyzőkönyv 23., a., pontja szerint a lelkészek tartoznak vasárnaponként teljesíteni.

c., A tornaszentjakabi presbyterium-fegyelmi eljárás terhe alatt utasittatik, hogy a tanító részére díjlevélileg biztosított járandóságokat minden levonás nélkül tartozik kiszolgáltatni s az esetleg jelentkező pályázó tanítók közül választani, hogy a tanköteles gyermekek iskolázatlanul ne maradjanak.

ad. 4. A hadbavonult tanítók helyett tanítást telyesítő Dávid József hangácsi, Farkas József hegymegi, Csapó János felsőnyárádi, Batta József felsőkelecsényi, Bárdos István sajlólászlófalvi, Tóth József zilizi, Pataky János mályinkai, Kazay Géza laki, Varga Imre sajióvánkai és Jakab István volt sajiókápolnai h. lelkészeknek elismerését és köszönetét nyilvánítja.

ad. 5., Révész József dédesi áll. iskolai igazgató tanító ellen miután mint a dédesi egyház kántora az egyházi ének tanítását

többszöri figyelmeztetés daczára teljesen elhanyagolja — a fegyélm-i eljárás megindítását elrendeli.

ad. 7., A meg nem felelő tanítói lakásokra s nem törvényszerű tantermekre vonatkozólag megújítja mult őszi. jegyzőkönyv 23., c., pontjában foglalt határozatát s felhívja a varbói, kondói, nyomári, disznóshorvái, szuhogyi, szalonnai, sajobábonyi, berentei, borsodi, nagybarczai, balajti, martonyii, meszesi bántapolcsányi, sajókápolnai, és szendrői egyházak presbýtériumait, hogy e határozathoz képest az építkezésekhez szükséges alapok gyűjtését több évre elosztott rendkívüli adó kivetése útján mielőbb kezdjék meg s erről jövő tavaszi gyűlésünknek tegyenek jelentést.

ad. 8., Az iskolaszékek utasítatnak, hogy a tanévet a miniszteri rendelethez képest szeptember hó első feélben mindenütt kezdjék meg.

ad 9., Az iskolaszékeknek figyelmébe ajánlja, hogy iskoláink színvonalának megóvása végett a tankötelesek mindenütt lehetőleg hat osztályba beosztva taníttassanak.

ad. 10., Utasítatnak az iskolafenntartó egyházak, hogy a népoktatási ifj. könyvtárakat a további typusok fokozatos megrendelésével gyarapítsák s erről az esperesi hivatalnak tegyenek jelentést.

17. Olvastatott a Ref. Sajtóegyesület az iránti kérélmé, hogy egyházmegyénk vegye pártfogásába nevezett egyesületet s egyfelől maga is lépjen be annak alapító, avagy pártfogó tagjai sorába, másfelől a kebelbeli egyházakat is buzdítsa a belépésre.

Közgyűlésünk e rendkívül fontos célokból alakult egyesületnek örömmel ajánlja fel ugy anyagi, mint erkölcsi támogatását s ennek jeléül az alapító tagok sorába való belépését 100 kor. egyszersmindenkori díj befizetésével egyhangulag elhatározza, továbbá a kebelbeli lelkészi és tanítói kart, valamint a gyülekezeteket is a Ref. Sajtóegyesület hathatós támogatására megfelelő módon felhívja.

18. A mult tavaszi egyházkerületi közgyűlés 11. számú jegyzőkönyvi pontja értelmében leküldte véleményezés végett az abauji egyházmegye azon indítványát, hogy az országos nyugdíjintézet-

ből ellátást élvező nyugalmazott lelkészek az egyházkerületi gyámintézetbe évi tagdíjat ne fizessenek.

Közgyűlésünk az indítványt teljesen méltányosnak találja s egyhangulag elfogadja.

119. Ugyanazon jegyzőkönyv 202 pontja értelmében:

Közgyűlésünk a sárospataki főiskola fejlesztése s jövődjének biztosítása céljából 500 kor. egyszersmindenkori segínyt szavaz meg egyházmegyénk adományaként s egyházmegyei dékánt felhívja, hogy a jelzett összeget hadi-kölcsön kötvényekben a főiskola pénztárához küldje be.

120. Ugyanazon jegyzőkönyv 22- ik pontja értelmében:

Közgyűlésünk utasítja a kebelbeli lelkészeket és tanítókat, hogy a belmissziói munkában a háboru által támasztott akadályok mellett se lankadjanak meg s különösen a vallásos iratok terjesztésében kivétel nélkül buzgólkodjanak.

121. Ugyanazon jegyzőkönyv 35- ik pontja értelmében:

Közgyűlésünk utasítja a kebelbeli egyházakat, hogy folyó szükségleteikre se vegyenek fel bankoktól vagy takarékpénztáraktól kölcsönt, hanem első sorban az egyházmegyei, vagy egyházkerületi pénztárt vegyék igénybe.

122. Ugyanazon jegyzőkönyv 99- ik pontja értelmében:

Közgyűlésünk utasítja az ábodi, alacskai, hegymegi, mályinkai, szendrőládi, szuhogyi és zilizi egyházak előljáróit, hogy a folyó évben részükre kiutalt tőkesegély rendeltetésszerű felhasználására vonatkozó jelentésüket s okmányilag igazolt számadásukat legkésőbb decz. 31-ig az esperesi hivatalhoz küldjék be, ha pedig a tőkesegély rendeltetésszerű felhasználásában akadályozva volnának, a a tőke megbízható és gyümölcsöző elhelyezéséről gondoskodjanak s a jelzett határidőn belül ennek megtörténtéről is jelentést tegyenek.

123. Nagy Ferencz damaki lelkész szóbelileg jelenti, hogy egy-

háza részéről a nyert tőkesegély hová fordítására vonatkozó jelentésüket az illetékes helyre már felterjesztették.

Tudomásul szolgál.

24. A mult tavaszi egyházkerületi közgyűlés 102 számú jegyzőkönyvi pontja értelmében leküldte véleményezés végett a dunántúli egyházkerület azon indítványát, hogy az esperesi egyházlátogatás eddig gyakorolt formája mellőztessék s ezentul csak 5—10 évenként más más gyülekezetben és mindig csak vasárnap délelőtt s lehetőleg a templomban, egyház községi közgyűlés keretében legyen megtartva az egyházlátogatás.

Tekintettel a mai rendkívüli időkben egyházi életünk terén is észlelhető aggasztó jelenségekre, közgyűlésünk a fenti indítványt korszerűtlennek találja s el nem fogadja, ellenben azt óhajtja, hogy jövőben nagyobb körültekintéssel, mélyrehatóbban s mindenekfelett több igazságérzettel gyakoroltassék századok óta jónak, célszerűnek s üdvösnek bizonyult canonica visitáció.

25. Tavaszi közgyűlésünk 11., c., jegyzőkönyvi pontjára vonatkozólag Bárdos István lelkész jelenti, hogy a tanítói fizetés kiszolgáltatására — miután az nagyrészen egyházi adóból nyer kielégítést — kellő pénz nem állott idejében rendelkezésre, mert az egyházi adó közbejött akadályok miatt csak nov. 5-ike után volt kivethető; — volt ugyan az 1916-ik évről 360 korona pénztári maradvány s földbérletből is volt az egyháznak bevétele, mégis a gondnok — lelkész többszöri figyelmeztetése dacára — a tanítói fizetést nem törlesztette; ám a bírósági tárgyalás után mindjárt volt pénze, amint ezt a csatolt 2 drb. postai feladó vévény is igazolja tehát a per bevétele nélkül is fizethetett volna.

Közgyűlésünk a jelentésből látván, hogy a felmerült perköltség a gondnok késedelmeskedő eljárásából hárult az egyházra — amely költség pedig még ideiglenes kölcsön útján is elkerülendő lett volna: — fegyelmi eljárás terhe alatt utasítja a gondnokot, hogy a kérdéses 32 kor. 23 fill. perköltséget az egyháznak térítse vissza s ennek ellenőrzését az egyházlátogatóság figyelmébe ajánlja.

26. Ugyanezen jegyzőkönyv 11., d., pontjára vonatkozólag a kondói presbytérium jelenti, hogy a kifogásolt 330 kor. lelkészi temetési költség a sirbolt ásóknak napszám fejében adott s a temetésen megjelent lelkész és tanító urak s a szomszéd gyülekezetek előljárói, valamint a sirkaparók által elfogyasztott összesen mint egy 50 liter bor árából állott elő, amiként ez mindenütt szokásban van. Különben is a lelkész családdal az volt a megállapodás, hogy fizesse a bort az egyház, minden más temetési költséget pedig a lelkészi család fedez.

Közgyűlésünk a jelentést tudomásul veszi s a kifogásolt számadási tételt igazolja azzal, hogy a jelzett megállapodás a gondnoki számadásra „Jegyzet“ alakjában rávezetendő.

27. Ugyanezen jegyzőkönyv 11., g., pontjára vonatkozólag Rozgonyi László lelkész jelenti, hogy a lelkész és tanító által az egyház pénztárából legeltetési kárpótlás czimén 20 — illetve 10 kor. felvétele a presbytérium tudtával és beleegyezésével történt, — hogy ez összegekkel 120 illetve 60 kor. legeltetési haszon elmaradásáért vannak kárpótolva, — hogy a legeltetési jog kihasználása lehetetlen, mert a legelő a lelkészi föld közepén lévén, azt a bérlő nem engedi meg s így az neki marad vissza, — hogy az egyházmegyének nem hivatása a behivatalnokok jövedelmének a csonkítása stb. — ezeknek alapján kéri a szóban forgó határozat megváltoztatását, ellenkező esetben pedig csatolt felebbezésének a főtiszt. egyházkerületre benyújtását.

Közgyűlésünk ide vonatkozó határozatát továbbra is fenntartja s e czimen az egyház pénztárát megterhelni nem engdi, mert a legeltetési jogot a föld bérbeadásakor lehetett volna hasonló módon értékesíteni, az említett jog különben is a díjlevélben biztosítva lévén, el nem évülhet és így a behivatalnokok javadalmában semmiféle csökkenés nem áll be. A csatolt felebbezést felebbező kívánságához képest a főtiszteletű egyházkerületre terjeszti.

28. Ugyanezen jegyzőkönyv 16., pontjában kiküldötte közgyűlésünk Kazay Géza és Dr. Görgey Sándor szakaszbeli tanács-

birákat az abodi egyház ügyeinek megvizsgálására, kik jelentik, hogy az ide vonatkozó iratokat kézhez nem kapván, ez ügyben el nem járhattak.

X Közgyűlésünk az abodi ügyek megvizsgálását a jövő egyházlátogatóságra bizza.

29. Ugyanezen jegyzőkönyv 18. pontja szerint Botos József érdemekben gazdag s hűségben kipróbált tanácsbiránk egyházmegyénkben eltöltött 25 éves közszolgálatának emlékére 5 drb. egyenként 100 korona névértékű Sajószentpéteri Takarékpénztári részvényt adományozott egyházmegyénknek örök alapítványul. Esperes ur jelenti, hogy a részvények az egyházmegye nevére átíratlak s az alapító levél az alapító részéről ki fog állíttatni.

Örvendetes tudomásul szolgál.

X 30. A mályinkai egyház jóváhagyás végett beterjeszti a Horovicz Márton mályinkai lakossal kötött szerződést, mely szerint a mályinkai 1. sz. telekjegyzőkönyvben 298 hr. sz. alatt felvett, a lelkészi javadalomhoz tartozó 112 □-öl területű, de kevés hasznót nyújtó parlag kertet örök tulajdonjoggal elcseréli Horovicz Márton mályinkai lakosnak a mályinkai 325. sz. telekjegyzőkönyvben 463 hr. sz. alatt felvett 572 □-öl területű kenderföldjének a fele részéért, a különmérési és szerződési költséget közösen, a telekjegyzői s netaláni illetékköltséget mindenik fél maga viselvén.

Miután a csere az egyházra nézve előnyös s a bemutatott csereszerződésnek alaki hiánya nincs, továbbá a vonatkozó presbyteri és közgyűlési jegyzőkönyvek csatolva vannak — bár a Horovitz féle ingatlan adósággal van terhelve — közgyűlésünk a szerződést a résztörlési engedélyek beszerzésétől feltételezetten jóváhagyja s esperes urat felkéri, hogy ezeknek bemutatása után terjesse az ügyet megerősítés végett a főtiszteletű egyházkerületre.

X 31. Az ^{felső} felsőnyárádi egyház annak engedélyezését kéri, hogy a néh. Görgey Mártontól végrendelet útján nyert s a felsőnyárádi 93. és 171. sz. telekjegyzőkönyvekben a 4171. tk. 1909. sz. végzéssel be-

III.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetelt Sajószentpéteren 1918. évi szeptember hó 5-én a felsőborsodi egyházmegye bíróságának, mint fegyelemi bíróságnak Cövek István és Vágó Pál sajókazinci presbyterek elleni ügyben tartott tárgyalásáról.

Jelen voltak a bíróság részéről: *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint a tárgyalást vezető világi elnök, *Vadászy Pál*, esperes egyházi elnök, mint szavazó bírák: *Botos József*, *Elek József*, *Barna Gyula* egyházi-, *Dr. Orbán Barna*, *Dr. Görgey Sándor* világi tanácsbírák, *Dr. Ambruzs István* ügyész, *Benöcs Zsigmond* világi aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről: *Doktor Gyula* sajókazinci lelkész, mint panaszos.

Tárgy: Cövek István és Vágó Pál sajókazinci presbyterek ellen *Doktor Gyula* lelkész által beadott panasz, mely szerint az illetők az egyházi főhatóságot sértették a presbyteri ülés alatt s az egyházi intézkedést lekicsinyelték és annak semmibe vevését nyilvánosan hirdették.

Elnök az ülést megnyitja s az V. t. c. 54. §-a értelmében felhívja a bíróság tagjait a tekintetben való nyilatkozásra, hogy tudomásuk szerint nem forog-e fenn valamelyikükre nézve a 49. §-ban felsorolt hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset?

A jelenlevő bírák nemmel felelnek.

Ezután felhívja elnök a feleket és képviselőiket, hogy nincsen-e a bíróság valamelyike ellen törvényen alapuló érdekeltségi kifogásuk?

Felek nemmel felelnek.

Erre az elnök megállapítja, hogy a bíróság érdektelen tagjai

kellő számban vannak jelen és hogy az szabályszerint megalakult.

A bíróság elnöke megállapítja, hogy a felek és tanuk szabályszerűen megidézettek.

A bíróság elnöke felhívja a feleket, hogy a bíróság illetékessége tekintetében van-e előadni valójuk?

Fél jelenti, hogy nincs.

Ezek után a bíróság elnöke elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását. Kazay Gáza előadó ismerteti az ügy állását, előterjeszti határozati javaslatát.

Elnök felhívja a feleket, hogy az ügyre vonatkozó állításaikat és bizonyítékaikat terjesszék elő. Megjelent fél nem kíván előadni semmit. Ügyész a javaslattal szemben a büntetés súlyosbitását indítványozza.

Elnök a tárgyalást berekeszti és zárt tanácskozmány után nyílt ülésben kihirdeti a bíróság egyhangulag hozott következő

I t é l e t é t:

A bíróság Czövek István és Vágó Pál sajkókazinczi presbytereket az E. T. V. t.-cz 34. §. 3.- és 4. pontjaiba ütköző fegyelmi vétségben vétkesnek mondja ki s ezért őket az V. t.-cz. 35. §. b. pontja alapján külön-külön feddésre itéli. A vizsgálatnál felmerült 26 korona költség megfizetésére panaszlottakat egyetemlegesen kötelezi.

I n d o k o k:

Meg kellett állapítani a vétkességet azért, mert úgy a panaszlottak saját beismeréséből, mint a kihallgatott tanuk vallomásából bebizonyítást nyert, hogy Czövek István és Vágó Pál presbyterek az 1918. május 5-én tartott presbyteri gyűlésben a beadványban terhükre rótt nyilatkozatokat megtették, melyek által úgy a törvények, mint az egyházi felsőbbség tör-

vényes rendelkezései s az egyház behivatalnokai iránt köteles tiszteletet megsértették, holott nekik, mint egyházi előljáróknak jó példával kellene előljárniok a közegyháztagok előtt a törvények, törvényes rendeletek és behivatalnokaik iránt való tiszteletben.

A büntetés kiszabásánál bíróság tekintetbe vette, hogy a használt sértő nyilatkozatokat heves vita közben, felindult állapotban, nem pedig komoly higgadt megfontolással tették enyhítő körülmények tudta be azt is, hogy utólagos kijelentésük szerint nyilatkozatuk megtételénél sértő, vagy kicsinylő szándék egyiket sem vezette.

Az eljárás körül felmerült 26 korona költségben panaszlottakat egyetemlegesen marasztalni kellett, mert a sértő nyilatkozatok megtételével ők szolgáltatottak okot a törvényes eljárásra.

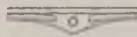
A kihirdetett ítéletben panaszos megnyugodott.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyházi elnök

Benőcs Zsigmond
v. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető

Ragályi Béla
e. m. gondnok, világi elnök

IV.

JEGYZÖKÖNYV.

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1918. évi szeptember hó 5-ik napján Sajószentpéteren tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Vadászy Pál* esperes egyházi-, *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Barna Gyula*, *Botos József*, *Elek József*, *Kazay*

Géza, Molnár József, egyházi-, *Dr. Görgey Sándor, Dr. Orbán Barna, Zsóry György*, világi tanácsbírák, *Dr. Ambruzs István* egyházmegyei ügyész, *Bariha Gyula* e. m. aljegyző, mint előadó és jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen vannak: *Tóth József* lelkész, *Tóth János, Zsipi Mihály, Kolláth János*, és *Kolláth András* egyháztagok.

Tárgy: A zilizi lelkész és tanító fizetés ügye.

Elnök az ülést megnyitván, a tárgy megjelölése után a jelenlevő birósági tagokhoz és a felekhez intézett törvényszerű felhívásra adott nyilatkozatok alapján megállapítja, hogy a jelenlevő bírák ellen sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltségi kifogás nem emeltett, miért is — a bírák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. S miután megállapítja, hogy a felek szabályszerűen megidézettek s a felek részéről a bíróság illetékessége ellen kifogás nem tétetett, elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását, mire előadó az ügy állását a következőkben ismertette:

A zilizi egyház Jósvai Dénes akkori lelkész kezdeményezésére adócsökkentési alapon rendezkedvén be, vele az egyház a belhivatalnokok termény és szolgálmány járandóságainak megváltására nézve 1910. aug. 14-én tartott egyházi közgyűlésben a konventi normál költségvetés egységárai alapján egyességre lépett, megállapítván a lelkész fizetését a föld és rét haszonélvezetén kívül évi 1210 koronában, mely összegben a fajárandóság értéke is bennfoglaltatik; hasonlóan a tanító fizetését évi 480 koronában, anélkül azonban, hogy az egyesség érvényességének határidejét megjelölte volna, amiből önként következik, hogy itt másra akkor nem is gondolhattak, mint a konventi adósegélyezési tíz éves ciklus lejáratára.

A jelenlegi lelkész és tanító hivataluk elfoglalásakor már ezt

a helyzetet találták s bár érezték ennek reájuk nézve hátrányos voltát „nem akarták az építkezés miatt úgy is eléggé megterhelt gyülekezetet kéréssel zaklatni, csendes panasszal türték az évről-évre való károsodást“ nem mulasztván el azonban annak hangoztatását, hogy az elődeik által kötött egyezség reájuk nézve nem bir joggal igényelhetik. Ez alapon Tóth József lelkész az 1915. aug. 15-iki gyűlésben kéri is a presbytériumot, hogy a drágaságra való tekintettel méltányosan emelje a belhivatalnokok terményváltásági összegét, mely kérést a presbytérium ugyan jogosnak és igazságosnak tart, ennek teljesítését azonban a háboru utáni időre kívánja halasztani. 1916. ápr. hó folyamán ismét kéri a lelkész (tanító hadszolgálatban van) terményváltáságának felemelését, melynek engedve az ápr. 24-én tartott közgyűlés a presbytérium ajánlata alapján literenként 14 fillérben állapítja meg a lelkészi gabonajárandóság megváltási értékét az eddigi 10 fillér helyett s így szedte a lelkész fizetését az 1917. év végéig.

Az 1918. febr. 19-iki gyűlésben azonban tudomására adja a lelkész a presbytériumnak, hogy a konventi adósegélyezés első tíz éves ciklusa 1917. dec. 31-én lejárt, így a belhivatalnokok és az egyház közötti egyezés érvényét veszítette, miért is az új tíz éves ciklusra új egyezség kötésének lehetősége áll fenn, amire lelkész a maga részéről hajlandó is, ha kellő megértéssel és jóakarattal találkozik. Presbytérium a bejelentést tudomásul veszi. Mikor azonban lelkész a konvent ide vonatkozó határozatára való hivatkozással (konv. jkv. 44/1917.) új egyesség kötésére ajánlkozik, illetve a díjlevél szerinti terményjárandóságának természetben, vagy folyó ár szerinti kiszolgáltatását s fajúrandóságának befuvarozását kéri, a presbytérium minden határozat nélkül a közgyűlésre bizza a döntést ez pedig aug. 11-iki gyűlésében oly értelmű határozatot hoz, hogy a lelkész által felajánlott egyezséget el nem fogadja, hanem csak az előző évek gyakorlata szerint hajlandó a belhivatalnokok fizetését kiszolgáltatni s a netalán e tárgyban kiküldendő e. m. küldöttség költségeit sem hajlandó viselni.

Lelkész e határozattal szemben az e. m. közigazgatási bíróságot kéri, kötelezze a zilizi egyházat arra, hogy behivatalnokai összes díjlevél szerinti járandóságait 1918. január 1-től kezdődőleg vagy természetben, vagy folyó ár szerint szolgáltatassa ki.

Az előadottak a csatolt jegyzőkönyvi kivonatokkal és díjlevél másolatokkal vannak igazolva.

Költség ez ideig nem merült fel.

A felek — Gööz Béla tanító kivételével, ki a harcztéren van — szabályszerűen beidézettek.

Miután az előadottakhoz elnök felhívására sem a bíróság tagjai, sem a felek közül szólni senki sem kívánt, elnök a tárgyalást berekesztette és zárt ülésben tartott tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság egyhangúlag meghozott következő

I t é l e t é t :

Az e. m. közigazgatási bíróság kötelezi a zilizi egyházat, hogy a lelkeszi és tanítói összes díjlevélszerű járandóságokat és szolgáltatmányokat vagy természetben, vagy pedig a mindenkori folyó értékelés szerinti megváltási árban köteles végrehajtás terhe mellett 1918. jan. 1-től kezdve a jogosult behivatalnokok részére a törvényes határidőben kiszolgáltatni.

I n d o k o k :

A tényállás adatai szerint kétségtelen, hogy a volt lelkész és az egyház között a konventi normál költségvetés alapján 1910. aug. 14-én a lejárati idejének külön megjelölése nélkül egyezség jött létre a lelkeszi és tanítói természetbeni járandóságok megváltására nézve, amely egyezség azonban természetszerűleg nem terjedhet túl a konventi 10 éves ciklus idejénél, ez pedig 1917. dec. 31-én lejárt.

Kétségtelen, hogy az új lelkész e szerződés reá nézve sérelmes

voltának hangoztatásával s fizetése javításának többszöri sürgetésével annak érvényességét magára nézve el nem ismerte, sem új egyezséget az egyházzal e tekintetben nem kötött, miért is a lelkészi és tanítói járandóságok tekintetében az érvényben levő lelkészi és tanítói díjlevelek veendőik irányadókul annyival inkább, mert a Közgyűlés a lelkész által felajánlott méltányos egyezséget 1918. aug. 11-iki határozatában visszautasította.

Miután pedig az egyház képviselői különösen a fajárandóság távoli erdőből való beszállítását nehézményezik, bíróság figyelmükbe ajánlja azt a megoldást, hogy az eddig szokásos 16 méter fát ezután is szállítsák be; hogy pedig a másik 16 méter fa beszállítása ne csupán az igavonó jószággal bírókra nehezedjék, eszközölhetik ennek beszállítását pénzes fuvarral is s a költséget az összes egyháziagokra kivetendő adóból fedezik.

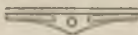
A kihirdetett ítéletben Tóth József megnyugodott, a zilizi egyház képviselőivel írásban fog az közölni.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyházi elnök

Ragályi Béla
e. m. gondnok, világi elnök

Bartha Gyula
e. m. aljegyző mint jegyzőkönyvvezető

V.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának 1918. évi szeptember hó 5-ik napján Sajószentpéteren tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Vadászy Pál* esperes egyházi-, *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Barna Gyula*, *Botos József*, *Elek József*, *Kazay*

Géza, Molnár József, egyházi-, *Dr. Görgey Sándor, Dr. Orbán Barna, Zsory György* világi tanácsbírák, *Dr. Ambruzs István* egyházmegyei ügyész, *Bartha Gyula* e. m. aljegyző, mint előadó s jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen vannak: *Ifj. Kőrössy István* lelkész, *Molnár János* gondnok, *Balla István, Konyha Ferencz* egyháztagek.

Tárgy: A rakacaszend-tornaszentjakab-debrétei egyház öt rendbeli ügye.

Elnök az ülést megnyitván, az ügy megjelölése után a jelenlevő bírósági tagokhoz és a felekhez intézett törvényszertői felhívásra adott nyilatkozatok alapján megállapítja, hogy Elek József tanácsbírónál a panaszos lelkésszel való rokonságánál fogva, érdekeltségi eset áll fenn, így ő az ügy bírói eldöntésében részt nem vehet — a többi bírák ellen azonban sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltségi kifogás nem emeltetett, miért is — a bírák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. S miután a felek szabályszerűen megidézettek s a bíróság illetékessége ellen kifogást nem tettek, elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását, mire előadó az ügyet a következőkben ismertette:

1., Tornaszentjakab-debrétei leányegyházban a lelkészi fizetés rendezése.

Ifju Kőrössy István lelkész 1918. márc. 10-én kelt beadványában panaszolja, hogy a tornaszentjakab-debrétei leányegyház presbytériuma és közgyűlése a csatolt jegyzőkönyvek tanúsága szerint nem teljesítette azon méltányos kérését, hogy a szentjakabi egyház a lelkésznek az uri szentvacsora hat alkalommal való kiszolgáltatásáért eddig fizetett évi 100 koronát emelje fel 300 k.-ra és miután — tanítóhiány miatt — a templomi éneklést is vezetnie kell, a múlt 1917. évtől kezdve mindaddig, míg tanító nem lesz, e címen is fizessenek évi 100 koronát. Kérését azzal támogatja,

hogy az egyház költségvetése 795 kor. 89 fill. maradványt mutat abból az ő kivánsága — a hivek újabb megterheltetése nélkül — bőségesen kitelik. Lelkész ezen kivánságával szemben az egyház-községi közgyűlés a háboru tartamára a díjlevél szerinti 100 kort. évi 200 korra emeli fel, többet azonban nem hajlandó fizetni. Lelkész ez ajánlatot nem fogadja el, hanem az ügyet e. m. közgyűlésünk, illetőleg annak bírósága elé terjeszti elbírálás végett.

2., 3., A rakacaszendi egyház erdőeladási és kutépitési ügye.

A rakacaszendi egyház presbytériuma 1918. ápr. 20-án kelt beadványában panaszolja, hogy az egyháznak egy 3 holdnyi szál-
 las erdőterületét, melyhez a lelkésznek soha jogot nem tartottak, mostani lelkészük Kőrössy István a presbytérium és a közgyűlés megkezdése nélkül letarolásra eladta s így az egyház haszonra való fa nélkül maradt.

Kőrössy István lelkész külön beadványában viszont azt panaszolja, hogy a magaslaton fekvő parókián kut nincs, a háztartáshoz és gazdasághoz szükséges viznek messze, alacsonyabb fekvésű kutról való hordatása miatt cselédet tartani nem tud, a kut nélkülözhetlenségének belátása sem vihette a presbytériumot arra, hogy a kutat megcsináltassa, mert a csekély számú hivek nem bírnák a megterheltetést: — ezért adta el a lelkészi javadalomhoz tartozó kb. 1 holdnyi erdőterület faállományát 1400 kor-ért, mely összegből a kutépités költsége kitelik; — a faeladás tervét megbeszélte a presbyterekkel, akik teljesen reá bízta a dolgot, erről azonban szabályszerű jegyzőkönyvet nem vettek fel. A kutépités ügyében összehívott presbyteri és egyház-községi közgyűlést azonban a tagok tüntető távolmaradása miatt megtartani nem lehetett. Így kéri lelkész az e. m. közgyűlés felhatalmazását arra, hogy a kutat a kérdéses 1400 kor-ból megcsináltathassa, amihez a közgyűlés 1918. május 2-iki 29. sz. határozatával elvben hozzájárult.

4., Kisebb javítások a rakacaszendi egyházban.

Lelkész a gondnok ellen 8. pontba foglalva terjeszti elő azon

panaszát, hogy a lelkészlakban szükségessé vált, kevés költséggel eszközölhető javításokat sem teljesíteti, azokat elhanyagolja, miáltal a lelkész tetemes kárt szenved és sok kellemetlenségnek van kitéve.

5., A rakacaszendi lelkész fizetési ügye.

Kőrössy István rakacaszendi lelkész f. évi ápr. 15-én kelt beadványában azt panaszolja, hogy a presbytérium, dacára annak, hogy az egyház és a lelkész elődje között a lelkészi fizetés tekintetében 10 évre kötött díjlevélszerű szerződés 1917. dec. 31-én lejárt s így a díjlevél lépett ismét érvénybe, nem hajlandó abbéli kérését teljesíteni, hogy vagy a díjlevél szerint szolgáltatassa ki a fizetést, vagy új egyezsége lépjen vele, közgyűlés a tagok részvétlensége miatt tartható nem volt. Kéri e. m. közgyűlést, hogy találja meg az egyház és a lelkész érdekeit egyaránt kielégítő megoldáshoz a kivezető utat.

Mind ez 5 rendbeli ügy megvizsgálása és békés uton lehető rendezése végett kiküldött Szentmártoni Dániel egyházi főjegyző 1918. máj. 12-én Rakacaszenden megjelenván, az együttes gyűlésben felvett jegyzőkönyvében jelenti, hogy:

ad 1., A szentjakab-debrétei egyház hivei a lelkész díjlevél szerint járó 100 kor. évi fizetése helyett megajánlanak évi 200 kort. de nagyobb megterheltetést a hivek csekély száma miatt nem hajlandók vállalni. Ez ajánlatot lelkész el nem fogadván, e. m. bíróság elé terjeszti az ügyet.

ad 2,-3., A faeladás és kutépités ügye a presbytérium tagjainak közönyössége, illetve szükkeblüsége miatt nem volt elintézhető.

ad 4., A kisebb javítások ügyében Molnár János gondnok igéri, hogy lehetőleg rövidesen intézkedni fog a hiányok pótlásáról.

ad 5., A lelkészi fizetés díjlevélszerinti kiszolgáltatására vonatkozólag gondnok — ismerve a gyülekezet közhangulatát — kijelenti, hogy az eddig fizetett összegén felül nagyobb javadalmat

nem biztosíthatnak, mert a hivek száma igen lepadván, óriási teher hárulna az egyháztagokra. Lelkész továbbra is kívánván fizetésének természetben, vagy folyó ár szerint való kiszolgáltatását, az ügyet az e. m. közigazgatási bíróság elé terjeszti.

Lelkész jul. 12-én esperes urhoz írott levélben jelenti, hogy az egyházmegye utólagos jóváhagyása reményében a kutat megcsináltatta, az kitünő bő vizet ad. Aug. 20-ról kelt beadványában pedig elszámolni igyekszik a kutépités költségeiről s számadása jóváhagyását kéri, amelyhez azonban semmiféle nyugta csatolva nincs, s presbyteri gyűlésben sem tárgyalatott.

Ez az 5 rendbeli ügy jelenlegi állása.

Miután az előadottakhoz a feleknek semmi újabb előadni valójuk nem volt, elnök a tárgyalást berekesztette és zárt ülésben tartott tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság egyhangulag hozott következő

I t é l e t é t :

Az e. m. közigazgatási bíróság az 1., 2., 3., 4., pont alatti ügyeket, mint amely panaszok nem képeznek bírósági ügyet, az e. m. közgyűléshez visszatétetni rendeli.

Az 5., pont alatti ügyben pedig kötelezi a rakacaszendi egyházat, hogy lelkészének díjlevélileg biztosított terménybeli járandóságait és szolgálmányait 1918. január 1-től vagy természetben, vagy a mindenkorli folyó árban a törvényes határidőben szolgáltatassa ki.

I n d o k o k :

Az 1., 2., 3., 4., alatti ügyeket vissza kellett tenni a közgyűléshez részint mert közgyűlésileg is elintézhetőek, részint pedig, mert nincsenek előkészítve úgy, hogy bírósági ügy válják belőlük.

Az ítélet második része egyházmegyénk 1916. évi őszi közgyűlésének 24. jegyzőkönyvi pontjában kifejezett azon elvi álláspontján alapszik, m. szerint „a lelkészeket és tanítókat az egyházzal szemben a díj-

levél szerinti természetbeni járandóságok és szolgáltatások vagy természetben vagy a mindenkori folyó megváltási árban illetik meg s azok az egyház által így szolgáltatandók ki, kivéve, ha egyházhatósági uton általános kötelező erővel, avagy az illető behivatalnokok és az illető egyházak között szerződő feleket kötelező erővel létrejött eltérő rendezés áll fenn.“ Miután pedig a rakaczaszendi egyházban a lelkész és egyház között ilyen szerződés nem áll fenn, illetve az egyház és a régi lelkész között 10 évre kötött szerződés hatálya 1917. dec. 31-én lejárt és az nem újított meg, sem újabb szerződés nem kötött, 1918. január 1-én az eredeti díjlevél ismét érvénybe lépett s ehhez képest kellett itélni.

Költség nem lévén felszámítva megállapítható nem volt.

A kihirdetett ítéletben Kőrössy István lelkész megnyugodott, a többi érdekeltekkel írásban fog közölni.

K. m. f.

Vadászy Pál

esperes, egyházi elnök

Ragályi Béla

e. m. gondnok, világi elnök

Bartha Gyula

e. m. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető

VI.

Az időszaki tanács megalakítása.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye közigazgatási bizottsága részéről Sajószentpéteren 1918. évi szept. hó 5-én tartott ülésében.

Jelen voltak: *Vadászy Pál* esperes és *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, elnöklete alatt: *Botos József*, *Elek József*, *Barna Gyula*, *Kazay Géza*, *Molnár József* papi tanácsbírák, *Zsóry György*, *Dr. Orbán Barna*, világi tanácsbírák, *Szentmártoni Dániel* a bíróság jegyzője.

Bíróság az időszaki tanácsot megalkotja s abba egy évi időtartamra megválasztja:

I. Elnökségen kívül rendes tagokul: *Botos József*, *Barna Gyula*, *Zsóry György* tanácsbírákat; póttagokul: *Molnár József*, *Dr. Görgey Sándor*, *Bónis Aladár* tanácsbírákat.

II. Elnökségen kívül rendes tagokul: *Elek József*, *Miklós Ödön*, *Dr. Orbán Barna* tanácsbírákat; póttagokul: *Kazay Géza*, *iff. Szathmáry K. Pál* tanácsbírákat és a megválasztandó papi tanácsbíró.

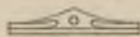
Mely jegyzőkönyv felolvastatván, hitelesítettik.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyh. elnök

Szentmártoni Dániel
jegyző

Ragályi Béla
e. m. gondnok, v. elnök

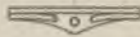

Mindezen jegyzőkönyvi pontokat jegyzték:

Szentmártoni Dániel papi főjegyző a templomi ünnepély lefolyását, továbbá a 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. 12., 13., 14., 15., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 41., 42., 43., 44., pontokat és a VI-ik bírósági ügyet.

Bartha Gyula papi aljegyző: 16., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., pontokat és a III. IV. V-ik bírósági ügyet.

Benőcs Zsigmond világi aljegyző: 37., 38., 39., 40., pontokat és az I. II. bírósági ügyet.

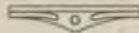
Tartalom jegyzék.

1. A gyűlés megnyitása.
2. A gyűléstartás engedélyezése.
3. Távollevők igazolása.
4. Esperesi jelentés tudomásul vétetik.
5. Elhunytaink emléke felujtattik.
6. Az ózdi lelkészi állásra Komjáthy Aladár beerősítettik.
7. Jelentés a kondói lelkész beiktatásáról.
8. Jelentés a sajkókápolnai lelkész beiktatásáról.
9. A damaki lelkészi állásra Bacó Balázs beerősítettik.
10. A rudóbányai tanító választás tudomásul vétetik.
11. A vadnai tanító beerősítettik.
12. Dr. Fáy Elemér tb. aljegyző az esküt leteszi.
13. Szepessy Gyula „ „ „ „ „
14. Dakó Lajos tanácsbíró lemondása elfogadtatik s az új szavazás elrendeltetik.
15. Kertületi képviselők kiküldése.
16. Tanügyi bizottság jegyzőkönyve.
17. Egyházmegyénk belépése a „Ref Sajtóegyesületbe.“
18. Az abauji egyh. megyének a nyugalmazott lelkészekre vonatkozó indítványa elfogadtatik.
19. A sárospataki főiskola fejlesztésére 500 kor. segély megszavaztatik.
20. Kebelbeli lelkészek a belmissziói munkára buzdíttanak.
21. Egyházak figyelmeztetnek, hogy kölcsönt ne a bankoktól vegyenek fel.
22. Tőkesegélyt nyert egyházak a t. segély rendeltetésszerű felhasználására utasítatnak.
23. Damaki lelkész jelentése tőkesegély ügyben.
24. Dunántuli egyházkerület indítványa (egyházlátogatás) nem fogadtatik el.
25. Lászlófalvai gondnok perköltség megtérítésére utasítatik.
26. Kondói presbyterium jelentése tudomásul vétetik.
27. Nekézseni lelkész jelentése nem fogadtatik el.
28. Az abodi ügyek megvizsgálása egyházlátogatóságra bizatik.
29. Botos József alapítványa köszönettel fogadtatik.
30. A mályinkai egyház ingatlan csere ügylete feltételeesen jóváhagyatik.
31. A felsőnyárádi egyház örökség eladási ügylete jóváhagyatik.

32. A disznóshorváti egyház vallástanításra vonatkozó jelentése tudomásul vétetik.
33. A nagyvisnyói egyház ingatlan bérbeadási ügylete jóváhagyatik.
34. A sajecsegi egyház rendkívüli adókimetése megerősítettik.
35. Svingor József indítványa a napirendeokről levétetik.
36. Bántapolcsányi tanító kérvénye elutasítottik.
37. Ragályi Gyuláné alapítványa bejelentetik.
38. Alacsikai egyház a tanítói istálló felépítésére utasítottik.
39. A sajobábonyi fizetés rendezési ügy jóváhagyatik.
40. Sajókazinci volt gondnok 118 K 20 f. befizetésére utasítottik.
41. Segélykérvények a segélyosztó bizottsághoz utaltatnak.
42. Közhirdetésre ajánlott egyházak.
43. Egyházlátogatói járások szétosztatnak.
44. Jegyzőkönyv hitelesítése.

Birósági ügyek.

1. Parasznyai templomi székper.
2. „ fizetés rendezés ügy.
3. Cövek István és Vágó pál sajobkazinci presbyterek fegyelmi ügye.
4. Zilizi fizetés rendezési ügy.
5. Rakacaszendi fizetés rendezés ügy.
6. Időszaki tanács megalakítása.

~~24
 21
 24
 48
 48
 528
 24
 21
 24
 48
 524~~

24
 2
 16
 3
 171
 2
 343
 171
 71

240
 480
 40:24 = 1
 16
 2

30000 2150
 22 24
 600000
 8600
 4300
 51600
 708

520
 708
 212